Araftaki Sır

SERHAT AYAS

tilki Kitap

tilki
kitap
yayınevi

Araftaki Sır

Tilki Kitap©
www.tilkikitap.com
tilki@matbumedya.com
0850 304 22 03
Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik
Editör: Gizem Eroğlu
Sayfa Tasarım: Baran Ekber
Kapak Tasarım: Tekin Parmaksız

Kitappad.com
Kitaplobi.com
Kitapşeyleri.com

1.Basım, İstanbul, Mart 2026
ISBN: 978-625-8579-38-3
Tilki Kitap Matbaa / İstanbul
Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo…) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

ARAFTAKİ SIR

Serhat Ayas

YAZAR HAKKINDA

1970 yılında Bursa'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Yenişehir'de, üniversite eğitimini Uludağ Üniversitesinde tamamladı. 1996-1998 yılları arasında Trakya Üniversitesinde Yüksek Lisans eğitimini tamamladı. 1999 yılında Uludağ Üniversitesi Yenişehir İbrahim Orhan Meslek Yüksekokulunda "Öğretim Görevlisi" olarak göreve başladı.

29 Ekim 2000 yılında Füsun Eryiğit ile evlendi. 2002-2007 yılları arasında Bursa Uludağ Üniversitesinde Doktora eğitimini tamamladı. 2023 yılında Biyosistem Mühendisliğinde Doktor Öğretim Üyesi kadrosuna atandı. 2024 yılında ÜAK Doçentlik değerlendirmeleri sonucunda "Doçent" unvanı aldı. 2010 yılından beri Yeni Marmara ve Yörem gazetelerinde köşe yazarlığı yapmaktadır. Serhat Ayas, 27 yıldır Uludağ Üniversitesi Yenişehir İbrahim Orhan Meslek Yüksekokulunda görev yapmakta olup bir çocuk babasıdır.

"İlgili ayette Hz. Süleyman'ın mucizelerinin, Harut ve Marut meleklerinin sihirleriyle ilişkisi olmadığı belirtilmiş." dedi Engin Albay. "Ancak bu melekler dünyadaki insanlara da sihir öğretmeye devam ediyorlar. Bildiğim kadarıyla sihir yapmak büyük bir günahtır. Hz. Peygamber sihir yapmayı yedi büyük günahtan biri saymıştır. Öyleyse Harut ve Marut'tan hatta İblis'ten gelen büyü ve büyücülük, yaşadığımız dünyada var olmaya niye devam ediyor?"

Kryon ne demiş biliyor musun Sermet Hoca? "**Biz bazen insanlara meşgul olacakları şeyler veririz ve onlar hedefe yürüdüklerini zannederler.**"

Evrende farklı boyutta oldukları kabul edilen ruh, nur, melek, şeytan gibi varlıkları dünya boyutunda açıklamak mümkün müdür? İnsan aklı bir dereceye kadar bu varlıkların açıklamasını yapabilir mi? Evet yapabilir! Nasıl mı? Bu sır perdelerini birlikte aralamaya var mısınız?

1. BÖLÜM

Komutan, oturduğu makam koltuğunda şiddetli kapı sesiyle irkildi. Alacaklı gibi çalan kapıdan rütbe olarak daha düşük kim girerse girsin ve durumun çok da önemli olmadığını anlaması halinde o kişiyi şiddetli bir şekilde azarlamaya karar verdi.

"Girin!" dedi yüksek sesle.

Giren kişi bölük yüzbaşısıydı. Bölük yüzbaşısı heyecanlı bir şekilde elindeki kâğıdı göstererek:

"Komutanım Genelkurmay Başkanlığına çağrılıyorsunuz." dedi.

Komutan kendi heyecanını bastırmak istercesine:

"Yüzbaşım, rutin bir görevlendirme için çağırılıyorumdur. Çok da heyecan yapmaya gerek yok!" dedi.

Yüzbaşı ısrar etti:

"Hayır komutanım! Bu sefer durum farklı, sizi yurt dışı görevlendirmeler yapan departmandan çağırıyorlar. Muhtemelen bu sefer yurt dışı bir görev alacaksınız."

Komutan görevlendirme kâğıdını yüzbaşının elinden aldı ve bütün harfleri ezberlercesine okudu. Görevlendirme yazısı çok kısaydı

ama yazıyı yazan bölüm çok önemliydi. Yurt dışı görevlendirme departmanı, NATO'yla beraber çalışıyordu ve bu görevlendirme komutana "Kurmaylık" kapısını açabilirdi.

Albay Sinan, yüzbaşılık döneminde girdiği dört kurmaylık sınavından birisini kazanmış ancak o dönemde puan sıralamasında geride kaldığı için "Kurmaylık" rütbesine ulaşamamıştı. Kurmay Albay olabilseydi belki ileride önemli bir general pozisyonuna ulaşabilirdi. Sinan aslında becerikli bir subaydı. Önceki dönemlerinde Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nin terör yönünden en tehlikeli karakollarında karakol komutanlığı yapmış ve çok tehlikeli çatışmalara girmişti. Bir çatışmada hafif bir kurşun yarası bile almıştı ama her bir çatışmadan sağ çıkmayı da bilmişti. Sinan'ın annesi Arap asıllıydı ve babası Karadeniz bölgesi eşraflarındandı. Annesinden dolayı Arapçayı ileri seviyede konuşabiliyordu. Arapça dışında iyi seviyede İngilizce de biliyordu. O bütün bu dil yeteneklerine rağmen bir kez olsun dış göreve gidememişti. Dolayısıyla bu görev onun için çok önem taşıyordu. Sinan, görevlendirme kâğıdında bildirilen tarih ve saatte yani içinde bulunduğu ayın on beşinde ve saat on bir de Ankara'ya Genelkurmay Başkanlığındaki Yurt Dışı Görevlendirmeler Bölümüne gitti. Onu kapıda bir binbaşı karşıladı.

"Komutanım hoş geldiniz." dedi binbaşı ve albayın elindeki görevlendirme yazısına bir göz attı. Yazıdaki görevlendirmeyi hemen hatırlayan binbaşı:

"Komutanım sizin bir yurt dışı görevlendirmeniz var ama görevlendirmenin içeriğini komutanım size bildirecektir." dedi.

Birlikte komutanın yanına çıktılar. Binbaşı, komutanın kapısını tıklattı ve yarı açık kapıdan içeri süzülerek:

"Komutanım, Sinan Albay gelmişler, görevlendirme konusu için sizden emir bekliyorlar." dedi.

"Gelsin." dedi tümgeneral, "Sen bize birer Türk kahvesi gönder."

Binbaşı odadan çıkarken Albay Sinan topuk selamıyla odanın kapısından içeri girdi. Tümgeneral hemen ayağa kalkarak albayın elini sıktı ve:

"Hoş geldin Sinan." dedi. "Talih yüzüne güldü. Sana NATO bağlantılı bir görevlendirme yaptık ancak batıda değil Arap Yarımadası'nda görev yapacaksın. Görevi sakın ha küçümseme! Çünkü bu görevde başarılı olursan seni kurmaylık rütbesine yükselteceğiz." dedi.

Kurmaylık kelimesi, Sinan'ın vücudundaki bütün hücrelerde dolaştı. Oysa o, bütün ümidini yitirdiği anda kader ona çok önemli bir kapı açmıştı. Sinan heyecanını belli etmemeye çalışarak:

"Sizin güveninize layık olmaya çalışacağım komutanım." dedi.

Komutan görevlendirme yazısını biraz da canı sıkılarak tekrar okuduktan sonra:

"Sinan seni bir yıllık görev için Suriye'deki Şam bölgesine gönderiyoruz. Orası ciddi bir çatışma alanı, Suriye'de merkezî bir hükûmet kurulmak isteniyor ama Şam bir başkent olarak tehlike altında. Şam'a yakın alanlara İsrail ordu birlikleri girmiş durumda ve bölgedeki farklı etnik yapıya sahip halklar sürekli çatışma hâlinde. Bölgede Sünni Araplar, Caferi Araplar, Dürziler her an çatışmaya girebilir ve yeni kurulmuş hükûmeti düşürebilir. Daha önce Ruslar, Lazkiye üssünden kıyı bölgedeki etnik çatışmalara müdahale ediyorlardı ancak Lazkiye boşaltıldıktan sonra bu alanlar ciddi bir çatışma alanı oldu. Suriye'nin devlet başkanı Türkiye Cumhuriyeti'nden yardım isteyerek bu alanlardaki çatışmalara engel olmak için askerî bir tampon bölge oluşturmak istiyor. Türkiye Cumhuriyeti

hükûmeti de bu talebe karşılık bölgede daha önce görev yapmış uluslararası askerî birliklere ait binalara Türk birlikleri yerleştirerek oradaki istikrarsızlığa bir son vermek istiyor. Bu görev de sana düştü albayım." dedi.

Tümgeneral sonrasında biraz düşündükten sonra sözlerine devam etti.

"Sizin valideniz bildiğim kadarıyla Suriye Arap'ı ve sen de ileri derecede Arapça konuşabiliyorsun. Bu görev çok stratejik ve tehlikeli bir görev Sinan, senden ciddi bir görev anlayışı bekliyorum. Oralardaki çatışmaları en aza indirebilirsen çok önemli bir görevi yerine getirmiş olursun." diyerek sözlerini bitirdi.

Albay Sinan durumun ciddiyetini ve önemini kavramasına rağmen çok mutlu ve heyecanlıydı. O emindi ki albay rütbesinde olup hiçbir meslektaşı bu görevi kabul etmemişti. Çünkü görev çok tehlikeliydi ve işin sonunda şehit olma riski vardı. "Şehit olmak" kelimesi Sinan'ın en sevdiği kelimeydi ve bir asker olarak şehit olmayı yürekten arzuluyordu. Şehit olarak hem vatanına hizmet etmiş olacak hem de Allah'ın huzurunda çok önemli bir makama yükselmiş olacaktı. Hiç düşünmeden görevi kabul etti. Tümgeneral, Sinan'ın yüzündeki sevinci görünce biraz da şaşırarak:

"Albayım size şimdiden görevinizde başarılar dilerim. Bu görevin tehlikeli bir görev olması sebebiyle çalışma timini yani dokuz askeri kendi birliğinden getireceksin ancak ikinci timi ben sana buradan göndereceğim. Ayın on beşinde bütün askerlerinle Ankara'da olacaksın ve bir askerî uçakla sizleri Şam'a uğurlayacağız. Orada daha önce görev yapmış uluslararası birliklerin binalarında kalacaksınız ve merkezî hükûmete bağlı birlikler size lojistik destek sağlayacak."

"Emir anlaşılmıştır komutanım." dedi Sinan ve koltuktan kalkarak komutana askerî selamını verdi. Tümgeneral selamı aldı ve Sinan'ın elini sıktı. Sinan kapıya yöneldiği anda kapı açıldı ve komutanın binbaşıya söylediği kahveler içeri girdi. Tümgeneral:

"Sinan kahveleri içelim de öyle git!" dedi.

"Emredersiniz komutanım." diyerek Sinan kahvesini aldı ve hızlı bir şekilde kahvesini içti. Kahveler bittikten sonra Sinan Albay'ın makam odasından dışarı çıktı ve yemeğini karargâh yemekhanesinde yedi. Yemeğini yedikten sonra askerî gazinoda çayını yudumlarken sevincini bölük yüzbaşısı Alparslan ile paylaşmak istedi. Vakit kaybetmeden Alparslan Yüzbaşı'yı aradı ve o da birinci çalışında telefonunu açtı.

"Buyurun komutanım!" diyerek hemen dinlemeye geçti. Sinan Albay:

"Yüzbaşım özel bir görev için Şam'a gidiyoruz. Dokuz asker bize eşlik edecek ve askerleri biz seçeceğiz. Bu görevde seni de yanımda görmek isterim." dedi.

Alparslan Yüzbaşı:

"Komutanım görev süresi ne kadar olacak?" diye sordu.

"Şimdilik bir yıl gibi gözüküyor, sonrasında oradaki gelişmelere bakılacakmış." dedi Sinan.

"Ben sizinle görev yapmaktan her zaman onur duyarım komutanım." dedi Alparslan Yüzbaşı.

"Ben de öyle tahmin etmiştim." dedi Sinan. "Yarın birliğe dönünce hazırlıklara başlarız. Ayrıca benim ve senin görevini icra etmesi amacıyla, yerimize bir süre için geçici görevlendirmelerle

başka subaylar gelecek. Biz görevden döndüğümüzde ise görevlerimizi tekrar devralacağız."

Sinan bir gün boyunca Ankara'yı gezdi. Genelkurmay Başkanlığında rastladığı paşaların apoletlerine bakarak, o apoletlerle kendisini hayal etti. Kendi kendine:

"Sinan Paşam nasılsınız?" diye hitap etti. Sinan Paşa sözcüklerinin bir tümce oluşturmasa bile oldukça havalı duruyordu. Kendi kendine:

"Bir gün ben de general olacağım ve apoletlerimle burada boy göstereceğim. Verilen görevi en iyi şekilde temsil ederek, kendi mesleğimde de önümü açacağım. Zaten kendim için yetenekli olduğumu düşünüyorum. Tanıdığım bazı arkadaşlarım, kendi yetenekleriyle değil hep torpillerle kurmaylıklarını aldılar. Bense kendi gücüme güveniyorum. Orada vazifemi en iyi şekilde icra edip kendi vatanıma döneceğim. Gerçi görev yapacağım topraklar da annemin doğduğu ve yaşadığı topraklar. Orası da bana yabancı olmayacak. Haydi Sinan Albay! Görev seni bekler, göster kendini."

Sinan Albay, küçük bir sitede kız kardeşiyle altlı üstlü oturuyordu. İkisi de bekârdı. Sinan kırk beş yaşındaydı ve dönem arkadaşları neredeyse kırk yaşlarında kurmay olmuşlardı. Daha önce de belirtildiği gibi, dört kez kurmaylık sınavına girmiş ve sadece birisini kazanabilmişti. Ancak puanlamaya tabi tutulması sebebiyle, puanı diğerlerine göre daha düşük olduğundan kurmay albay olamamıştı. O, dönem arkadaşlarının bazı bağlantıları sebebiyle torpille kurmay olduklarını düşünüyordu. Her şeye rağmen, kader ona da gülmüş ve ona bir ip uzatarak üst tarafa çıkmasına imkân tanımıştı. Bir gün sonra Sinan, Ankara'dan döndü ve astlarının kendisini muhteşem karşılamasıyla daha da mutlu oldu. Sinan Albay, astları tarafından

çok sevilirdi. Mesleğini çok özenle yapar ve mahiyetindeki subay ve askerleri korurdu. Askerlere hoşgörülü davrandığı bilinirdi ve bazen onlarla abi-kardeş olarak konuşurdu. Birliğindeki askerler, askerlik hizmetleri bittiğinde en çok Sinan Albay'ı özleyeceklerini söylerlerdi. O "Ben askerlerimi zulümle değil, ilimle yöneteceğim." derdi çoğu zaman ve askerler hata yaptıklarında onlara yaptıkları hataların çatışma alanlarında nelere mal olacağını, bıkmadan usanmadan anlatırdı. Sinan özel hayatında birkaç kez gönül ilişkisi yaşadıktan sonra ve evlilik hedefine de ulaşamayınca bu alanda ısrar etmeyi bıraktı ama kız kardeşinin evlenmesini çok istemişti. Onun kız kardeşi hemşireydi ve kardeşinin bir subayla evlenmesini çok istiyordu. Kız kardeşi ise abisini çok sever ve boş kaldığı zamanlarda abisine yemek taşımaktan bıkmazdı. Kız kardeşinin yaşı otuz altı olması sebebiyle Sinan onun için tasalanıyor ve evlendiğinde çocuk sahibi olamayacağından dolayı da kardeşi için içten içe endişeleniyordu. Bu duygular içinde, Sinan'ın yurt dışı görevlendirilmesi yapıldı. Sinan kız kardeşine durumu anlattı. Anne-babaları öldüğünden ve çevrelerinde herhangi bir akrabaları olmadığından dolayı Sinan, kardeşini güvendiği bir aileye emanet etti. Onlardan düzenli aralıklarla bilgi alacağını kız kardeşine söyledi. Tabii kardeşini de aksatmadan sürekli arayacaktı. Sinan, tabur komutanlığındaki tamamlanmamış işlerini tamamlayarak onunla göreve gidecek askerleri belirledi. Seçtiği askerler, uzman ve astsubay kadrolarındaki askerlerdi. Seçtiği uzman ve astsubayları görev için mecbur tutmamış, teklif ettiği görevi kabul edip etmemeyi onlara bırakmıştı.

Sinan ve ekibi Ankara'ya gitmeden bir gün önce, taburda çok ilginç bir olay yaşandı. Gece saatlerinde nöbet tutan bir asker, birden kendini yerden yere atmaya başlamış ve onu kontrol etmeye

çalışan arkadaşlarına karşılık vermişti. Olay, gece yarısı saat 01:30 civarında olmuştu ve nöbetçi subay durumu tabur komutanı olarak Sinan'a bildirmişti. Normal şartlar altında Sinan, nöbetçi subaydan bilgiyi almalı ve mevcut duruma sabahleyin müdahale etmeliydi. Ancak albay işini özenle yapması sebebiyle hemen tabura geldi ve yerde iplerle bağlanmış olan askeri gördü. Sinan öfkeyle:

"Niye bağladınız askeri? Hemen çözün onu!" diyerek askerlere emretti.

"Askeri çözemeyiz komutanım." dedi Musa Uzman, "Onu bağlayıncaya kadar neler çektik bilemezsiniz. Onu çözersek tekrar bağlayamayabiliriz."

Bu sözler üzerine Sinan çok şaşırdı ve askeri uzmana dönerek:

"Peki, bir asker nasıl böyle cinnet geçirebilir?" diye sordu.

"Nöbet yerinde küçük tuvaletini yapmış komutanım." dedi Musa Uzman, "Şeytanların cinlerin sofrasına işerseniz, bu duruma gelirsin. Askerin doktorluk bir durumu yok! Onu iyi bir hocaya göstermeliyiz." dedi.

Sinan Albay:

"Ya kaçıncı yüzyıldayız, uzmanım? Hâlâ böyle şeylere inanan var mı?" diye sordu.

"Komutanım." dedi Musa Uzman, "Bu işin taassup ile alakası yoktur komutanım. Siz bu askeri doktora götürürseniz, doktor ona düzenli aralıklarla yatıştırıcı iğnesi yapacaktır ama onu tedavi edemeyecektir. Onu ancak iyi bir hocayla tedavi edebiliriz."

Bir gün sonra çok önemli bir göreve gidecek olan Sinan, ne yapacağını bilemez bir şekilde biraz düşündü ve:

"Önce onu hastaneye götürelim sonra bu askere deva olacak bir hoca bulalım. İnşallah askeri tedavi ettirebiliriz." dedi.

Asker önce hastaneye götürüldü ama hiçbir tahlili yapılamadı çünkü askeri kontrol etmek imkânsızdı. Dört asker onu zar zor zapt edebiliyorlardı. Bir doktor ona güçlü bir yatıştırıcı vurmasına karşın, yine de askerin tahlilleri yapılamadı. Öğleden sonra saat üç gibi uzman asker Musa, Sinan'ı aradı ve bir hoca bulduğunu söyledi. Sinan çaresizce o hocaya, askerin götürülmesini istedi. Kendisi de hocanın evinin konumunu istedi ve arkadan o da oraya gitti. Sinan eve girdiğinde asker ilginç bir şekilde uslu uslu oturuyordu. Ancak yüzü ve gözleri sanki elektrik akımına kapılmış gibi sürekli hareket ediyordu. Sinan, bu tür işleri yapan hocaların sahtekâr olduklarına inandığı için, hocaya karşı ön yargılı bir şekilde soru sordu.

"Ne olmuş hoca? Çocuğu cinler mi çarpmış?" dedi.

Hoca, Sinan'ın kinayeli ses tonundan, onun ne demek istediğini anlamıştı.

"Bana göre durum doktorluk değil! Ancak askerin durumunu düzeltmek için bir haftaya ihtiyaç var. Sonrasında bir psikolog onu görmeli." dedi.

Sinan, hocanın askeri, bir psikoloğa yönlendirmesine şaşırmıştı. Merak edip sordu.

"Peki, bir hafta boyunca sen ne yapacaksın? Bil ki sana para mara ödeyemeyiz!"

"Biliyorum" dedi hoca, "Önemli değil! Yeter ki askeri iyileştirmeye çalışalım."

Bu sözler, Sinan'ın hocaya karşı olan önyargısını biraz olsun azalttı. Hoca sanki çok iyi niyetli bir şekilde işini yapıyormuş gibi

geldi gözüne. Din görevlisi hoca, askerin yüzüne ve gövdesine üfleyerek ve içinden bir şeyler söylüyormuş gibi mırıldanarak tedavisini devam ettirdi. Bu iş yaklaşık iki saat sürdü. Hoca tedavi odasından çıktıktan sonra oradaki subaylara:

"Bu askerin bir hafta boyunca burada kalması gerekiyor. Bir hafta sonra tedavide oldukça iyi bir yol almış oluruz. Sonrasında her hafta sonu bana getirilmesi gerekiyor. Bu da yaklaşık üç ay sürecek. Bu tedavi sürecinin sonunda, onu psikoloğa götürmelisiniz. Onlardan da bir fayda olacaktır." dedi.

Sinan Albay:

"Hoca bu yaşananların bir tezgâh olmadığını nereden bileceğiz?" diye sordu.

"Çok kolay." dedi hoca, "Onu alıp hastaneye götürebilirsin. Bir hafta içinde bir iyileşme olursa orada tedaviye devam edilsin."

Sinan bir an durakladı ve ne karar vereceğini düşündü. O sırada hoca:

"Gerçi siz yarın Şam'a göreve gideceksiniz ama yerinize bakacak komutana durumu rapor edebilirsiniz." dedi.

Hocanın sözleri Sinan'da şok etkisi yarattı. Sinan, hocanın üzerine yürüdü ve:

"Bu durumdan kimsenin haberi yok! Bu görevlendirme işini ya nereden duyduğunu söylersin ya da seni tabura götürüp söyleyinceye kadar döverim." dedi.

"Benim madde ötesi dostlarım var." dedi hoca, "Sizin durumunuzu onlar söyledi."

Sinan Albay:

"Senin yalanına tüküreyim, başka yalan bulamadım mı?" diye sordu.

"Yalnız…" dedi hoca, "Gittiğiniz yer, sizi kötü bir son için oraya çağırıyor. Orada bir mağara var, Harut ve Marut orada bir kuyuda yaşıyor. Oraya gitmemenizi öneririm, orası çok tehlikeli!"

Albay çok sinirlenmişti ama kendisini de daha kötü bir ruh hâline sokmamak için onunla polemiğe girmedi ve askerlerine emretti.

"Askeri hastaneye doktora götürün, orada bir hafta tedavi görsün. Eğer sonuç alınamazsa bu hocaya tekrar getirirsiniz." dedi.

Askerler, hastalanmış askeri tekrar hastaneye götürdüler. Sinan'ın yanındaki Musa Uzman kapıdan çıkarken hocaya döndü ve:

"Hocam, Kur'an-ı Kerim'e göre Harut ve Marut Babil'de yaşamıyorlar mıydı? Babil Eski Mezapotamya'nın en büyük ve en ünlü şehridir. Tarihçilere göre bu şehir Bağdat'ın 88 km güneyinde, Fırat'ın doğu kıyısındaki yedi tepe üzerinde kurulmuş bir yerleşim alanıdır. Oysa biz Şam'a gidiyoruz. Sen bazı bilgileri karıştırıyor olabilirsin." dedi.

Hoca:

"Eski dönemde Babil, Mezapotamya'nın astronomi, astroloji, kehanet ve sihir merkeziydi. Ancak tarih boyunca büyük büyücüler ve cinlerle bağlantılı olanlar büyük sihirleri öğrenmeye Harut ve Marut'un olduğu Şam'daki mağaraya gitmişlerdir. Ben oraya hiç gitmedim ama madde ötesi varlıklar, o mağaranın nerede olduğunu defalarca bana tarif etmişlerdir. Ben büyü yapmıyorum, tam tersine büyüleri bozuyorum. Eğer oraya gidersem, kendime engel

olamayıp niyetimi bozmaktan korkuyorum. O yüzden de oraya gitmiyorum." dedi.

Hocanın bu sözleri üzerine Musa Uzman bir şey söylemedi ve askerlerle beraber hastaneye gitti. O da aynı görev için bir gün sonra Şam'a gidecekti. Hastalanan askeri, hastaneye bıraktıktan sonra, evine gidip hazırlıklarını tamamladı ve ailesiyle vedalaştı. Sinan tabura dönerek her şeyi son kez kontrol etti ve mesai arkadaşlarıyla vedalaştı. O, hocayla Musa'nın son konuşmalarını duymuştu ama konu hakkında bilgi sahibi olmadığı için konuşmaların üzerinde fazla durmadı. Evde son akşamı olması sebebiyle kardeşini ve uzaktan aile dostları olan Veli amcayı da evine çağırmıştı. Veli amca bir asker emeklisi olmasına karşın, iyi bir tarih ve din bilgisine sahipti. Yemekte farklı konularda bahsederken Sinan konuyu Harut ve Marut meselesine getirdi.

"Veli amca Harut ve Marut hakkında ne biliyorsun?" diye sordu.

Veli amca şaşkın bir şekilde ona bakarak:

"Ne o evlat, inanç konularına merak mı sardın?" diye sordu.

"Hayır." dedi Sinan, "Bugün bir kişi, gittiğimiz Şam bölgesine yakın bir yerde Harut ve Marut'un mağarası olduğunu söyledi. Diğer bir kişi de onların mağarasının Bağdat'ın 88 km güneyindeki Eski Babil şehrinde olduğunu iddia etti. İşin aslını ben bilmiyorum. Sen bu konuda bir şeyler biliyor musun?"

"Harut ve Marut kıssası Kur'an-ı Kerim'de Bakara Suresi 102. ayette bahsedilir." dedi Veli amca. Sonra biraz düşünüp aklındaki bilgileri toparlamaya çalıştı.

"O dönemde Hz. Süleyman'ın sihirle insanları kandırdığı, cinlerle sihir yaptığı iddia edilirdi. Oysa ilgili surede sihirle mucizenin

aynı olmadığına dikkat çekilir. Yine imtihan sebebiyle Yüce Allah, iki meleği Babil'e göndermişti ki onların isimleri Harut ve Marut'tu. Bazı İslami kaynaklara göre Harut ve Marut hata yapmışlar ve ceza olarak da bir mağarada yaşamaya mahkûm edilmişler ve onlar ters olacak şekilde kuyuda asılı tutulmaktadırlar. Onlardan sihir öğrenmeye çalışanlara ise, sihirleri kötü amaçlı kullanmaları durumunda onlara ahiret hayatlarını satacaklarını söylerlermiş. Bütün bunlara rağmen, onlardan sihir öğrenmeye gelen birçok insan, onlarla bağlantı kurmaya çalışır ve o sihirleri korkusuzca başka insanların üzerinde uygularlarmış. Gerçi Harut ve Marut hakkında birçok hikâye de anlatılır." dedi.

"O hikâyeleri de dinlemeye hazırız." dedi Sinan.

Veli amca güldü ve:

"Sen bu hikâyelere fazla kendini kaptırma Sinan, sonra kafan çok karışabilir." dedi. Birlikte karşılıklı güldüler ve Veli amca anlatmaya devam etti.

"Harut ve Marut iki melektir ve Allah tarafından yeryüzüne gönderilmişlerdir. Onlar insanlara kötü amaçlı kullanılmaması şartıyla sihir öğretiyorlardı. Onların sihir öğrettikleri insanlar ise meleklerden öğrendikleri sihirleri, sürekli olarak kötü amaçlı kullanıyorlardı. Bir başka anlatıma göre de onlar yani Harut ve Marut Allah'a sena ettiler ve kendilerinin insanlardan daha üstün olduklarını iddia ettiler. Allah: 'Onlara nefis verdim ve nefisle başa çıkmak çok zordur.' diyerek meleklere vahyetti. İki melek de kendilerine nefis verilmesini ve bu şekilde de imtihan edilmek istediklerini söylediler. Allah, meleklerin bu talebini kabul etti ve onlara nefis verdi. Erkek suretindeki meleklere, kadın suretinde Zühre'yi gönderdi ve kadın suretindeki Zühre onlara birçok günah

işletti. Bunu üzerine Allah, onları bir kuyuda kıyamet gününe kadar baş aşağı sarkık bir şekilde asılı olma cezası verdi. Bu arada onlarla bağlantı kurmak isteyenlere sihir öğretme izni de verdi. Hz. Süleyman'dan beri bu meleklerle bağlantı kuranlara, onlar bazı sihirler öğretmektedirler."

Sinan kararsızlığını yenerek Veli amcaya kafasına takılan soruyu sordu.

"Peki, Veli amca bugün onlar hakkında bazı şeyleri anlatan kişi, o meleklerin Şam civarındaki bir mağarada yaşadıklarını iddia etti. Bu doğru olabilir mi?"

"Olabilir." dedi Veli amca, "Onların Şam'daki bir mağarada bulunduklarını söyleyen birçok kişiyle tanıştım ama doğru olup olmadığını ben de bilmiyorum." dedi.

Sinan:

"Veli amca bu şeyleri söyleyen kişi, kendisinin cinlerle intisaplı olduğunu iddia ediyor." dedi.

"Doğru olabilir o zaman." dedi Veli amca.

Bu sohbet ne Sinan'ın ne de Veli amcanın hoşuna gitmişti. Gecenin sonunda Veli amca evden ayrılırken Sinan'a:

"Evlat sen yine de dikkat ol! Hayatın bizler için hazırladığı planları bilemeyiz."

Veli amca gittikten sonra Sinan, Şam hakkında bilgi almak için dizüstü bilgisayarını açtı ve araştırma yapmaya başladı. Şam'ın önemli tarihi güzelliklerini, o bölgede hüküm süren farklı etnik ve inanç sistemlerini inceledi. Tümgeneralin dediği gibi işi zordu ve orada çok hassas bir denge kurmalıydı. Eğer fırsat bulabilirse oradaki mağaraları

gezecek ve anlatılanların ne kadar doğru olduklarına dair bazı araştırmalar da yapacaktı. Gece geç saatlerde yatmasına karşın, sabah saat altıda uyandı ve kız kardeşiyle vedalaşarak tabura gitti. Taburda diğer askerlerin de gelmesiyle, bir askerî araca binilerek havaalanına gidildi. Uçağın kalkmasına bir saat vardı ve o süre içerisinde Sinan ve askerî timi, birlikte kahvaltı yaptılar. Kahvaltı sonrasında uçağa binerek Ankara'ya gittiler. Uçaktan indiklerinde ise hepsinin üzerinde sivil kıyafetler vardı ve askerî kıyafetlerini Ankara'dan Şam'a giden askerî bir uçağa binerken giydiler. Onlar askerî uçağa binmeden önce, timin Ankara'daki kısmı da onlara eklendi. Silahları ve askerî mühimmatı da askerî uçağa yüklediler ve uçak Suriye Şam'a gitmek üzere havalandı. Uçakta Sinan'la birlikte bütün askerler heyecan içindeydiler. Dile kolay, oradakiler bir yıl boyunca birlikte görev ve kader birliği yapacaklardı. Bütün ekip, içinde bulundukları özel durumun bilinci içerisinde, çok dikkatli davranıyorlardı. Şam'a giden ekip de iki timle birlikte üç lojistik personel, iki sağlık personeli, iki iletişim personeli, iki teknisyen ve üç adet yemek ustası bulunuyordu. Bütün personel, Şam'daki yeni karargâhlarını merak ediyorlardı. Şam'da onların hizmetine, üç adet askerî araç da tahsis edilecekti. Söylendiğine göre oradaki tesis Amerikalılar tarafından yapılmıştı ve teknolojik olarak bütün önemli donanımlara sahipti. Oradaki tek sorunun, yüksek sıcaklık olduğu söyleniyordu. Bu ön bilgilerle askerî ekip, Şam'a vardı. Şam şehri, uçaktan oldukça güzel görünüyordu. Uçak Şam'a indikten sonra onları, Suriye merkezi hükûmetine bağlı askerler karşıladı. Sinan onlarla Arapça olarak anlaştı. Askerî timin görev yapacağı yer, Şam'dan biraz uzakta ve İsrail birliklerinin, Dürzilerin ve Sünni Arapların kesiştiği bir yerdeydi. Aslında iyi bir değerlendirme yapıldığında askerî tesisler çok tehlikeli bir yerdeydi. Bir gün kadar Şam'da konakladıktan sonra, Şam'la Kenakir yerleşim merkezi arasında kalan bir yerde bulunan

askerî tesislere gittiler. Gittikleri askerî araçlarla beraber ekip askerlerinin kullanacakları ekipmanlar da araçlarla beraberinde oraya götürüldü. Bunu nedeni, etraftaki muhtemel tehditlerdi. Dürziler, İsrail askerleri ve Caferi Araplar, bu araçlara el koyabilirlerdi.

Tesise yaklaştıklarında inanılmaz bir sakinliğin varlığı ilgilerini çekti. Koruma telleri ve kilitli anahtarlar açıldıktan sonra tesislerden içeriye girilebildi. Tesisteki her oda ve bölümün kapısı açıldı. Yaklaşık bir senedir bu tesislere gelen giden olmamasına karşın, oldukça temiz görünüyordu. Suriye merkezi hükûmetine bağlı askerler, yanlarında getirdikleri tüm lojistik malzemeleri orada bıraktılar. Merkezî hükûmet komutanı, Sinan'a gerekli önemli bilgileri verdikten sonra askerleriyle oradan ayrıldı. Askerî tesisin su ihtiyacı, bir dalgıç pompayla karşılanıyordu. Dalgıç pompanın bu denli küçük olmasının nedenini de daha sonra anlayabildiler. Yeraltından çekilen su miktarı, oldukça azdı. Bu durumda herkes suyu oldukça ihtiyatlı kullanacaktı. Tesiste elektrik ve internet mevcuttu. Merkezî hükûmet askerleri, gıda malzemesi olarak birçok şey bırakmışlardı. Konserve ve yaş meyve-sebze dışında un, yoğurt, et, süt, yumurta, meyve suyu ve şişe gazozlar da bu paketin içerisinde yer alıyordu. Tesiste büyük bir ekmek yapma makinesi de bulunuyordu. Askerî tim tesise yerleştikten sonra, Sinan Albay bütün personelini etrafında topladı ve orada kurulacak olan düzeni anlattı. Bütün askerlere görev tanımlarını bildirdi. Askerler tesiste görevlerine başlamadan, önce genel bir temizlik yapıldı ve herkes kendisine bildirilen yere yerleşti. Askerî tesis bütün yerleşim yerlerinden en az 3-5 km uzaktaydı. Buna rağmen bu mesafe güvenlik açısından yine de olumluydu. Yerleşim yerlerine çok yakın olmaları onlar için bazı tehlikeler yaratabilirdi. Kenakir'de bazı kişiler onlara askerî bilgi yardımı sağlayacaktı. Sinan taşıdığı bütün olumlu duygularla, askerleriyle samimi bir akşam

yemeği yedi ve askerlerine aileleriyle bağlantı kurma imkânı verdi. Bütün askerler aileleriyle cep telefonlarıyla, dizüstü bilgisayarlarıyla iletişim kurdular. Askerler ve aileleri hüzünlü olmalarına karşın yine de içlerinde mutluluk taşıyorlardı. Burada önemli bir vatani görevi icra etmenin haklı gururunu yaşıyorlardı. Askerler, suyun temin edildiği pompanın az su çıkarma durumuna karşın, suyu depolamak için fırsatlar oluşturmaya çalıştılar. Daha önce orada görev yapan birliğin eşya deposuna girdiler ve orada işlerine yarayacak malzemeler araştırdılar. Suyu depolayacak bazı kaplar ve bidonları buldular. İşlerine yarayacak her malzemeyi dışarı çıkararak onları kullanacakları yerlere taşıdılar.

Sinan Albay, gece saatlerinde bütün ekibiyle birlikte çay içti ve yeni görev yerlerini değerlendirmelerini istedi. Genel kanı, askerî tesisin beklentilerin çok üzerinde olması ve donanım olarak ise yüksek teknolojili araçların bulunmasıydı. Bütün askerler görevlerini titizlikle yapıyor, emirleri harfi harfine uyguluyorlardı. Gece boyunca, askerî araçların benzinleri dâhil bütün eksiklikler giderilmeye çalışıldı. Bütün askerler neredeyse bir günde tesise yerleşmiş olmalarına karşın, sanki tesislerde yıllardır görev yapıyormuş gibi davranış sergiliyorlardı. Tesisteki televizyon uydu anteni sayesinde Türk kanallarını da çekiyordu. Bazı askerler uydu kanalları sayesinde bazı premier maçlarını seyrettiler. Bazı askerler, yanlarında getirdikleri iskambil kâğıtlarıyla dörtlüler oluşturmuş ve keyifli vakit geçiriyordu. Sinan Albay ve Alparslan Yüzbaşı oturmuşlar sonraki günlerde yapacakları ziyaretleri konuşuyorlardı. Kenakir'de bazı kanaat önderleriyle görüşecekler ve onlardan daha detaylı bilgiler alacaklardı. Konuşmadan sonra Alparslan gece nöbetini devraldı ve nöbetçi askerlerle beraber çevreyi dijital araçlarla incelemeye başladı.

2. BÖLÜM

Sinan, bir gün sonra Alparslan ve Musa'yı alarak Kenakir'e gitti. Orada Sünni Müslümanların lideri Abdülmelik b. Macişun ile görüşecekti. Kenakir'de Sünni Müslümanlar dışında Hristiyanlar da vardı. Abdülmelik geniş bir meclisle birlikte onları ayakta karşıladı. Koyunlar kesildi, ayranlar köpürtüldü ve muhteşem bir sofrada yemekler yendi. Abdülmelik, Sinan'ın Arap asıllı olduğunu bildiği için ona ayrı bir özen gösteriyordu. Yemekler yendikten sonra sohbet başladı. Sinan oradakilere görevlendirilme gerekçelerini anlattı. Bulundukları yerin çatışmaya açık bir alan olması sebebiyle, çok dikkatli olacaklarını oradakilere anlattı. Abdülmelik, aslında bulundukları yerde de birçok uygarlığa ve inanca sahip kişilerle birlikte yaşadıklarını ve aralarında herhangi bir sorunun çıkmadığını komutana söyledi. Abdülmelik:

"Hatta aramızda inancı olmayan arkadaşlarımız da var ama burada kimse kimsenin inancını sorgulamaz. Herkes amellerinden kendisi sorumludur." dedi.

Sinan:

"Merak ediyorum da inancı olmayan arkadaşlar, hangi argümanlarla inançlı değiller?" diye sordu.

Orada mecliste bulunan bir kişi elini kaldırdı ve:

"Ben inançsızım. Eğer söylediklerimi önyargısız bir şekilde dinleyebilirseniz, size niye inançsız olduğumu anlatabilirim." dedi.

Sinan ve yanındaki askerler biraz şaşırsa da anlatması ona için onay verdiler. Meclisteki adam anlatmaya başladı.

"Ben aslında cahilce bir şekilde bazı şeyleri reddediyor değilim. Tersine birçok araştırma yaptıktan sonra belirli kanılara ulaştım." dedi. Sonra anlatmaya devam etti.

"Kutsal kitaplar, dinlerin esaslarını bizlere anlatır. İslamiyet'in esasları da Kur'an da anlatılmaktadır. Kur'an-ı Kerim'de yirmi beş peygamberin ismi geçer ve bu peygamberlerin dışında üç peygamberin peygamber olup olmadığı itilaflıdır. Yirmi beş peygamberin on beş tanesi ise esas olarak İsrâiloğulları'na gönderilmiştir. Hz. İsa'da ve İncil'i kaleme alan dört İncil yazarı da Yahudi kökenlidir. Bu yüzden İncil'e Yeni Ahit denilmektedir. Yani Eski Ahit olan Tevrat'ın devamı, Yeni Ahit olan İncil'dir. Kur'an-ı Kerim de ismi geçen bütün peygamberler aynı soydan gelmektedir. Diğer bir deyişle peygamberler aynı soydan bir silsileyle yeryüzüne gelmiş ve insanlığa hizmet etmişlerdir. Ancak peygamberler soyundan gelmeyen hiçbir peygamber kutsal kitaplarda yer almamaktadır. Benim itirazım şunadır; Hz. Muhammed yaşadığı dönemde sekiz büyük imparatorluk bulunuyordu. Bizans İmparatorluğu, Göktürk Devleti, Sasaniler ve Vizigotlar bunlardan bazılarıdır. Buralarda yaşayan insanlara da mutlaka peygamberler gönderilmiştir ki Fatır Suresi 24. ayette bu konudan bahseder. Ancak buralarda yaşayan insanlar, çok mu doğru yaşıyorlardı da oralarda görev yapan bir tek peygamberin ismi ve görevi hakkında en ufak bir bilgi Kur'an-ı Kerim'de yer almaz? Mesela Hindistan'da ineğe tapılır ve bu yanlış

uygulamayı düzeltmek için bir peygamber gönderilmiş midir? Yeryüzünde sadece İsrailoğulları mı toplumsal yozlaşmaya uğramıştır? Dünyada yozlaşma yaşayan başka topluluklar yok mudur? Yozlaşmaya uğramış topluluklara gönderilmiş ancak peygamberler silsilesinden olmayan bir tek peygamberin ismi bile Kur'an da niye geçmez?"

Sinan yanındaki Musa Uzman'a baktı ve bir cevap vermesini bekledi. Musa Uzman inanç konusunda kendisini yetiştirmişti. Musa kafasını toplamaya çalıştı ve düşüncesini söyledi.

"Komutanım, arkadaşın sorduğu soru gerçekten zor bir sorudur. Ben sadece bu konuda kendi düşüncemi söyleyebilirim. Benim düşünceme göre ise bütün peygamberler Arap yarımadasında, Mısır ve Sina Yarımadası'nda ve özellikle Filistin'de yaşamışlardır. Haritaya baktığımızda bu bölgenin dünyanın merkezinde yer aldığını görürüz. Yani dünyanın ortasındaki bir bölgeden herhangi bir dinin yayılması çok daha kolay olacaktır. Bir başka deyişle Orta Doğu ve Arap Yarımadası'ndan kuzeye, güneye, doğuya ve batıya ulaşım neredeyse eşit mesafelerde olduğu için buradan bir dini inancın yayılması pratik anlamda daha kolay olacaktır. Diğer coğrafyalarda yaşayan insanlar için de dönem dönem toplumsal çöküşler mümkündür. Kur'an-ı Kerimde Fatır Suresi 24'te; '*Ey Peygamber! Elbette biz seni hem insanları müjdelemen hem de uyarman için hak din ile gönderdik. Zaten içlerinden kendilerini uyaran bir peygamber gelmiş olmayan hiçbir toplum yoktur.*' denmiştir. Yani bütün topluklara peygamberler gönderilmiştir. Ancak diğer coğrafyalara gönderilen peygamberlerin isimleri konusunda herhangi bir bilgi yoktur. Muhtemelen kutsal kitapların indirildiği coğrafyadaki topluluklar referans alınarak diğer coğrafyalarda yaşayan topluluklara örnekleme yoluyla ilahi bilgiler aktarılmıştır. Burada

ilginç olan şey İsrailoğullarında toplumsal bozulma fazla olması sebebiyle, Kur'an'da belirtilen yirmi beş peygamberin on beşinin ya İsrâiloğulları'na gönderilmiştir ya da onlar Yahudi kökenlidir. İndirilmiş dört kutsal kitabın üçü İsrailoğulları menşeli peygamberlere indirilmiştir. Zebur, Hz. Davud'a; Tevrat, Hz. Musa'ya; İncil, Hz. İsa'ya ve Kur'an, Hz. Muhammed'e indirildiğini biliyoruz. Aslında Eski Ahit ve Yeni Ahit arasında ve iki inanç arasında da önemli benzerlikler olduğunu görüyoruz. Örneğin Hz. İsa'nın on iki havarisi anlayışı, Yahudilerin Hz. Yakub'dan geldiği kabul edilirse, Yakub'un da on iki oğlu olduğu ve on iki oğlunun on iki farklı Yahudi boyunu yönetecekleri anlayışından gelmektedir."

Albay Sinan, Musa Uzman'ın bu kadar bilgiye sahip olmasına çok şaşırdı. O daha önce inanç meselelerini hiç bu kadar derinlemesine incelememiş ve merak etmemişti. Madem ellerinde inanç konusunda bu denli bilgi sahibi bir elamanı vardı öyleyse biraz daha bilgi sahibi olmaya çalışmalıydı. Sinan Albay:

"Peygamberler arasında üslup farkı var mıydı?" diye ona sordu.

"Tabi ki." dedi Musa, "Mesela Hz. İsa'nın oldukça sert üslup kullandığını biliyoruz. Mesela Matta İncili'ne göre Hz. İsa şöyle söylüyor: "*Yeryüzünde selamet getirmeye geldiğimi sanmayın; ben selamet değil fakat kılıç getirmeye geldim. Çünkü ben adamla babasını, kızla anasının ve gelinle kaynanasının arasına ayrılık koymaya geldim. Adamın düşmanları kendi ev halkı olacaktır.*"

Onun bu sözleri, oradakileri düşünmeye sevk etti. Musa hızını alamayarak konuşmasını devam ettirdi.

"Eski Ahit'e göre Hz. Yakub'un oğlu Yehuda (Yusuf) gelini ile zina ediyor. Yani İsrailoğulları, kendilerine gönderilmiş peygamberleri bile çok kötü göstermişler." dedi.

Abdülmelik b. Macişun hariç oradakilerin hepsi bu ifadelere çok şaşırdı. Abdülmelik, Kur'an dışında İncil ve Tevrat'ı da biliyordu. Bu yüzden anlatılanlara şaşırmadı. Ateist konuşmayı devraldı ve ilginç şeylerden bahsetmeye başladı.

"Tevrat'ta anlatılanlarla, Kur'an-ı Kerimde anlatılanlar arasında ciddi farklılıklar vardır. Örneğin Eski Ahit'e göre Hz. Musa, Mısır'dan çıkarken Yahudilere, Mısırlıların mallarını çalmalarını tavsiye ediyor. Oysa Kur'an-ı Kerim'e göre hırsızlık bir suçtur. Tevrat'daki Tesniye'ye göre '*Yabancıya faizle ödünç verebilirsin*.' ibaresi geçerken Kur'an'da faizcilik haram olarak kabul edilir. Yuhanna İncili'ne göre şarap haram iken yine Kur'an'da şarap haram kabul edilmiştir. Hristiyanlıkta ise Petrus'un 1. mektubuna göre; "*Artık yalnız su içme! Miden ve sık sık gelen rahatsızlıkların için biraz da şarap iç!*" denmektedir. Eski Ahit Tevrat'a göre ise ölmüş hayvan etini satmak caiz iken, Kur'an-ı Kerim'de "ölmüş hayvan eti yenmez" denmektedir. Kur'an'a göre aile kutsal kabul edilirken, Aziz Pavlus evlenmemişlere bekâr kalmalarını önermektedir. Hristiyan kaynaklarına göre; Hz. İsa dünyada iken Hz. Musa'nın şeriatıyla amel ettiği söylenmektedir. Ancak Kur'an-ı Kerim'e göre de Hz. İsa, Hz. Musa'ya gönderilen Tevrat'ı teyit ve tasdik etmişse, üç kutsal kitapta bu denli farklılıklar nasıl ortaya çıkmıştır?" sorusuyla sözlerine son verdi.

"Kur'an-ı Kerim'e göre diğer kutsal kitaplar tahrif edilmiştir." dedi Musa kendinden emin bir şekilde.

"Bugün Hristiyan âleminin elinde olan en eski kitap yazması MS 1000'li yıllara ait olan bir yazmadır ki o da MS 300'lü yıllarda kaleme alınmış bir yazmadan kopya edildiği ileri sürülmektedir. Bu sadece bir iddiadır." dedi ateist, Musa'nın sözlerini dikkate almadan ve devam etti.

"Eski Ahit'in İbranice yazılmış olmasına karşın ve Hz. İsa'nın İbranice ya da Aramice konuştuğu düşünülürse Yeni Ahit metinlerinin Yunanca olması tam bir çelişkidir. Ayrıca Hristiyanlıkta mezhepler de tam bir çelişki içerisindedir. Protestanlığın kurucusu Martin Luther, İncillerin sıralamasını Matta, Marcos, Luka ve Yuhanna şeklinde yaparken, Matta İncili'ni üçüncü sıraya koymuştur. Ayrıca bütün İnciller Matta'nın İbranice olarak yazıldığını ve adına 'Logia' denilen ilk yazmadan bütün İncillere geçirildiği bilinmektedir. Matta bile ilk yazmasını genişleterek Matta İncili'ni yazmıştır. Logia'da ise sadece Hz. İsa'nın sözleri yer aldığı söylenmektedir. Daha da ilginci Aramice yazılmış Matta ve Marcos inciline karşın Yunanca yazılmış Luka ve Yuhanna İncilleri ortaya çıkmıştır. Hristiyanlık anlayışına göre Hz. İsa'nın Tanrı olarak kabul edilmesi ise tam bir öngörüsüzlüktür."

Ateist'in sarf ettiği sözler boş laflar değildi. O bütün ilahi kitapları araştırmış ve bu kitaplardaki farklılıkları ve çelişkileri belirlemişti. Ateist anlatırken kimse onunla polemiğe girmedi. Meclisteki herkes olgun bir şekilde ateisti dinledi ve onun iddialarını kendi içerisinde değerlendirmeye çalıştı. Ateistin iddiaları Sinan'ı etkilemişti. Şimdiye kadar inanç konusunda hiçbir araştırma yapmadığına ve hayatını böylesine boş geçirdiğine için için hayıflandı. Sinan, Abdüimelik'in yüzüne bakarak ateiste bir soru sordu.

"Sana göre ilahi kitaplarda senin anlamlandıramadığın başka şeyler de var mı?

"Olmaz mı?" dedi ateist, "Mesela Hristiyan inancına göre Hz. İsa'nın ilahlık mertebesinde kabul edilmesi ve kendisinin bizzat Tanrı olması sebebiyle sözlerini yazma görevinin Havarilere kalması meselesidir. İnanca göre; Hz. İsa bir Tanrı olarak kendisini

“Onlar, Süleyman’ın saltanatı aleyhinde şeytanların uydurduğu yalanlara uydular. Oysa Süleyman hiçbir zaman kâfir olmadı. Lâkin şeytanlar kâfir oldular. Çünkü onlar, insanlara büyü yapmayı ve Bâbil’de Harut ile Marut isimli iki meleğe indirilen bilgileri öğretiyorlardı. Halbuki o iki melek: “Biz ancak imtihan için gönderildik, sakın öğrettiğimiz bilgileri büyü yapmada kullanıp da kâfir olma!” demeden hiç kimseye bir şey öğretmezlerdi. Onlar ise bu iki melekten, karı ile kocanın arasını ayıracak şeyler öğreniyorlardı. Onlar, Allah’ın izni olmadıkça o büyü ile hiç kimseye zarar veremezler. Fakat onlar kendilerine fayda değil zarar verecek şeyi belliyorlardı. Elbette onlar, büyüyü satın alan kimselerin ahirette hiçbir nasibi olmadığını da çok iyi biliyorlardı. Karşılığında kendilerini sattıkları şey, ne kötüdür! Keşke bunu bilselerdi!”
(Bakara Suresi 102. Ayet)

Evrende farklı boyutta oldukları kabul edilen ruh, nur, melek, şeytan gibi varlıkları dünya boyutunda açıklamak mümkün müdür? İnsan aklı mevcut potansiyeliyle bu varlıkların tanımlamasını yapabilir mi? Evet yapabilir! Nasıl mı? Çok katmanlı bu sır perdelerini birlikte aralamaya hazır mısınız?

tilkikitap.com

KDV muafiyeti uygulanmıştır.

9 786258 579383